A rádió mellett

EÖTVÖS JÓZSEF halálának századik évfordulóját nagyszabású vállalkozásra használta fel a rádió: tizenkét részes előadássorozatot indított a nagy író és politikus életművéről.

Eötvös életének, tevékenységének és művészetének legjobb ismerője, *Sőtér István* állította össze a sorozatot, amely január közepén kezdődött el, s amelynek utolsó darabja ma délután fog elhangzani a Kossuth-adón.

Sőtér arra törekedett, hogy az egyes előadásokban feldolgozott levelek, műrészletek, tanulmányok összességéből Eötvös *önarcképe* bontakozzék ki. Nem beszélte túl az életművet; saját, takarékosan összefogott, világos és a lényegre mutató szövege méltó keretet biztosított a klasszikus szemelvényeknek, amelyek a nyelvi nehézség ellenére hatásosan érvényesültek és a nagy író időszerűségét bizonyították. A mai, utolsó — s összefoglalónak ígérkező — előadást minden bizonnyal azoknak is érdemes meghallgatniuk, akik az egész sorozatot nem tudták végigkövetni.

KÍVÁNSÁGMŰSOR — HATVANADSZOR! A kettőtől hatig megérte hatvanadik adását, s ebből az alkalomból a népszerű kívánságműsor vezetője, *Erdei Klári* és *Vértessy Sándor* tapasztalatcserét is bonyolított le *Tamási Eszterrel*, akitől megtudhattuk, hogy a tévé is hasonló műsor bevezetésére készül.

A sikeres sorozat egyik műhelytitkába is betekinthettünk, elsősorban abba (amit úgyis tudtunk), hogy milyen lelkesedéssel szervezik-vezetik ezt az adást. Az eredményesen járt útról természetesen kár volna letérni, a kritikus legfeljebb annyit tehet hozzá a tapasztalatcsere tanulságaihoz, hogy — ha lehet — mutassanak e műsorok vezetői egy picivel több szigorúságot némely kéréssel, kivált az agyonnyűtt táncdalok sürgetésével szemben. Megérdemelt népszerűségük ily módon legfeljebb néhány százalékkal csökkenhet, műsoraik színvonala viszont tovább fog növekedni...

PÓDIUM — UTAZÁSOK. A pódium olyan, mint a búvópatak, néha hosszabb időre eltűnik, azután ismét megjelenik. Legutolsó feltűnésének mindenesetre örülhettünk, mert az *Utazások* elkoptatott témájának *Eörsi István* „műsorvezető-riporter" újszerű formát tudott adni. Már az indítás, a világirodalom nagy utazóival lebonyolított képzeletbeli interjúk is sikerrel tágították e műfaj határait, s tartalomban-formában egyaránt modernnek bizonyult a műsor többi része is.

Legizgalmasabb része *Raffaello Brignetti A világítótorony* című regényének rádióváltozata volt, ebben a sűrített cselekményű drámában ugyan számos romantikus elem található — a távirányított gégemetszés, vagy az olajjelenet a toronyban —, de mind *Vadász Gyula* rendezése, mind a hatásos színészi játék élettel tudta megtölteni a legfantasztikusabb részeket is.

A Pódium legmodernebb része *Kazys Saja Jónás útja* című egyfelvonásosa volt, kedves humora, aktualizálásai és nem utolsósorban mély bölcsessége az egész műsor fő mondanivalóját hordozta magában.

NYOLC VASÁRNAPON ÁT folytatódik az a nemes vetélkedő, amely a most kezdődött első, 14-i adásával bizonyára sokak figyelmét felkeltette. Egy budapesti és egy szegedi gimnázium tanulói kerültek be az *Országos Bartók Műveltségi Verseny* döntőjének első szakaszába, s adtak tanúbizonyságot arról, hogy mennyit ismernek, értenek, vallanak magukénak Bartók örökségéből.

A versenyzők — azt hiszem, nem túlzás leírni középiskolás diákokról —, a legmagasabb igényeket is kielégítették tudásukkal. Öröm volt hallani a jobbnál jobb feleleteket, amelyek annyi sok érdektelen, unalmas vetélkedő után végre igazi, szellemi tornának a jelei voltak. Reméljük, a folytatás is ilyen színvonalas, ilyen izgalmas lesz.

Hary Mária